

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید غزل غنی زاده

۲۵ نومبر ۲۰۱۵

مرز انکار

آنگاه که هنوز
ماهیان سرخ عشق
از دل دریاچه های بخت
حبابهای صد آرزو را
به سلام خورشید می رساندند
من به فصل سرد تنهائی
رسیده بودم
وتو
سرزمین حقایق را
با مرز انکار جدا کردی
ناهید غزل

جست و جو

درین شهر غریب بیکیسی
وهوای دلگیر کوچه ها
بیهوده با شتاب
می جویمت، آه!
گاه
با تقاطع نگاهم
در نگاه هر رهگذری
آئینه لبخندم می شکند

گهی میان موج هلهله و صدا
حس می کنم تو را
ای همراه نیمه راه!
ناهد غزل

بامداد

بالا تر از لمس خورشید نوازشی نیست
که هر بامداد گل رویا هایم را
نفس می دهد
ناهد غزل

سپیده های دور

من وتو
کنار دریاچه آرزو های خفته
با ماهیان سحرآمیز عشق
از سپیده های دور
قصه می گوئیم
شاید که پل نقره گون حقیقت
درگذشت زمان
عبورگاه به هم پیوستن گردد
ناهد غزل

ویرانه

روی شیشه ها
غبار نفس هایم
درد انتظار را پرده می کشد
بار دگر باران
سایه قامت
رهگذر آشنای من را شسته است
جاده خالی از طنین گام ها
بی لوح و بی نشان-
در لست ویرانه های شهر

ردیف می شود

ناهد غزل

تلخ مینویسم

تا آندم که تورا کم دارم

حرفهایم از جنس زهر

پیچک وار

دورخامه می پیچد

وتلخ می نویسم

ناهد غزل